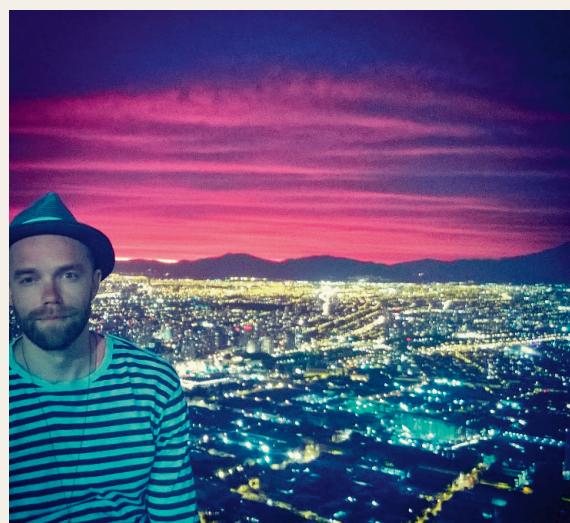

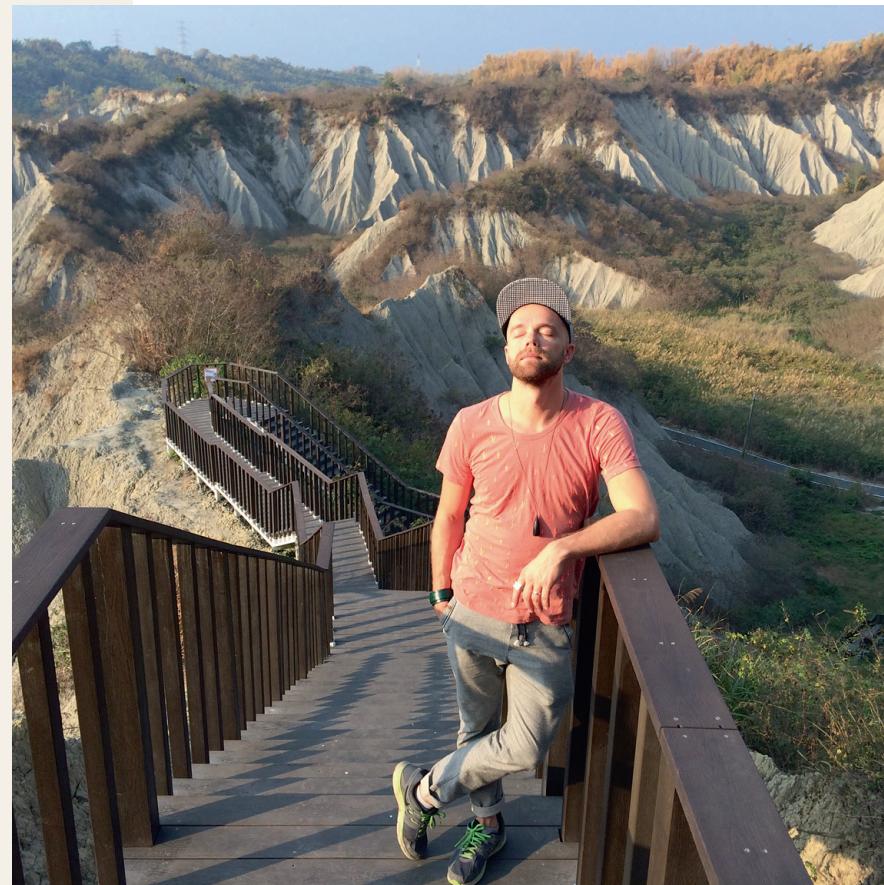
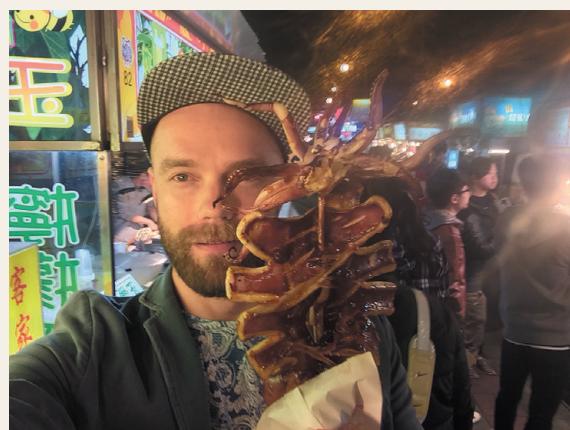
“Mu tööd on olnud mõnel korral paaris numbriks, aga see ei mõjuta mu tegevust. Mul peaks olema näiteks Londonis oma *showroom*, kes hakkaks selles samas Vogue’i tähelepanu tuules mu asju kohe edasi müüma või peaksin elama ise kohapeal, et olla õigetes suhtlusvõrgustikes,” selgitab ta.

“Itaalia Vogue’is ilmunud persoonilugu saan kasutada töövahendina, kui teised välisajakirjanikud või blogijad küsivad minult samu küsimusi, siis saan selle lindi saata, kus on vastused juba olemas. Briti Vogue’ist tehti mulle küll ise pakkumine, aga ma pidin selle eest maksma. Selle formaadi nimi oli Advertorial ehk *advertisement* pluss *editorial*, see oli külg, kus nad tutvustasid uusi tegijaid. Hispaania Vogue’is on mul olnud mõned kunstiasjad. Kui su tööd on kunstiraamatutes, on sellel palju suurem mõju, siis oled teatud staatuses ja asjad juhtuvad juba ise.”

MUHU MAAGIA. Kui Tanel parajagu loengute või näitustega mööda maailma kunstiülikoole või galeriisid ringi ei tiiruta, koosolekul ei istu või oma ateljees ei tööta, oskab ta tegelikult natuke puhata ka. Tema maagiline salakoht on Muhumaa. “Mulle tegelikult meeldib suvel linnas olla, mulle meeldis hirmsasti ka HU? linnasuve laul – see mahajäetuse tunne, kui kõik on läinud. Siin on siis nii mõonusalt kurb ja tolmune olla. Tühjad tagahoolvid igal pool, sõidan rattaga Katriina randa. Paradiisi võrdkujuks on saanud minu jaoks aga Muhu, seal on mu sõprade suvekodu. Kui samadel sõpradel oleks sama lahe koht kusagil mujal, siis mulle meeldiks tegelikult ilmselt seal ka – maailm on ju lõpuks inimesed,” lausub Tanel. G

Üleval Santiago südames, all grillitud kaheksajalaga Taiwalil.

Reisimas käib Tanel rõõmuga, pildil Taiwani kuumaastikul.

Muhedus keset kosmosetolmu

ANNI MÄGER, galerist ja Taneli klassiode Pelgulinna gümnaasiumist

Tanel meenutab mulle kassi Lewis Carrolli raamatust “Alice Imedemaal” – tema naeratus jäab õhku rippuma ka siis, kui ta ise on juba ruumist lahkinud.

Tunnen Tanelit juba keskkoolist, seega peaegu kakskümmend aastat. Ta oli juba siis mitmekülgsest andekas, osates kirjutada “Tõest ja õigusest” sellise kirjandi, mida lugedes ei jäänud magama (tõsi, raamatust endast ta seal eriti ei kirjutanud). Meil tekkis mõnus kamp, kes jäi koos käima ka ülikooli ajal ja osales erinevates segastes ja ägedates ettevõtmistes, olgu selleks siis noorte moekonurss, isetekkeline kesköine fotosessioon või reiv laeval.

Tänu temale olen ma käinud ühes imelisemas kohas Itaalias – Mazzano

Sisukad filosoofilised öhtud koduses miljöös on andnud palju – julgust, tahet ja avatust. Julgust ja tahet minna üksi maailma avastama ei suuda igaüks sisendada. Taneli ideed on loovad ja mõtted positiivsed ning ta suudab ka kõige lootusetumale juhtumile lahenduse leida.

TANEL VEENRE:

Mulle meeldib
mõte millegi ilusa
ja ihaldusväärse
tegemisest, millele
inimesed saaksid
väga lihtsalt ligi.

Mu pea on nagu
raal, siamaani on
see önneks nii hästi
töötanud, et sinna
pole sõlmi tekinud.

Kunst ongi minu
auto, mida mul
oleks ilmselt
rohkem, kui mul
oleks vahendeid.

Romanos. Seisnud rohkem kui korra vannis voolava vee all ja üritanud foto jaoks kangelaslikult silmi lahti hoida, tantsinud hullunult hommikuni ja vaadanud, kuidas tolm pisut väsinult päikesekiirtes langeb.

Oma andekuse juures on ta kahjuks ka tohutult töökas, Instagramis võib öötundideni näha värskeid positusi Taneli kosmosetolmustest kätest. Sellest hoolimata suudab ta leida aega mõnusateks õhtusöökideks sõpradega, kus kerge ning lohaka elegantiga valmib pealtnäha mitte millestki mõnus veinikörvane.

Alahinnata ei tasu keskkonda, kus see hedonism aset leiab, sest Taneli kodu on erakordselt hubane ja hea maitsega kujundatud, mahutades palju sõpru, kunsti ning kaks kassi.